

Technische vragen Interventieplan Sociaal Domein

SP

1. Waar wordt concreet aan gedacht bij de term 'collectieve voorziening' als het gaat om LVB-problematiek?

Antwoord: LVB bestaat grotendeels uit vormen van begeleiding, deels individueel en deels groepsgewijs. Maar wel altijd op basis van een individuele toewijzing. Met name in jeugdhulp werken we er naar toe om hulp zoveel mogelijk te 'normaliseren'. Dus: hulp dicht bij de hulpvrager, als het niet nodig is niet in een individueel hulptraject. In die lijn willen we ook voor LVB zorg verkennen hoe we het groepsgewijs werken verder kunnen versterken. Ook willen we bezien of we die ondersteuning kunnen organiseren als collectieve voorziening waarvan niet altijd een individuele toewijzing nodig is.

2. Verhoudingsgewijs is ons tekort op jeugdhulp in 2017 lager dan de gemeenten in onze benchmark. Hoe komt dit? Is dit duidelijk? (maw: wat deden wij beter?)

Antwoord: De tekorten jeugd zijn inderdaad geen specifiek probleem alleen voor Zwolle. We hebben weliswaar inzicht in de financiële resultaten van andere gemeentes, maar geen nadere analyses ontvangen (op 1 gemeente na). In de informatienota "analyse sociaal domein" geven we verschillende factoren aan die van invloed zijn op het Zwolse financiële resultaat. (inzet op preventie, inzet op andere verwijzers (zoals huisartsen en GI's), de werking van het SWT, het verdeelmodel. We kunnen nog niet de invloed van de individuele effecten toerekenen naar het resultaat.

3. Op het gebied van WMO deden wij het 'slechter'. Hoe komt dat, meer aanvragen? Grotere hulpvragen?

Antwoord: Deze analyse betreft een financiële analyse waarin de uitgaven voor de Wmo in verhouding tot het aantal inwoners is vergeleken met andere gemeenten. Voor de inhoudelijke analyse verwijzen wij naar de informatienota "analyse sociaal domein" waarin de inhoudelijke verklaringen worden geschetst die hebben bijgedragen aan de toename van de uitgaven Wmo. We hebben weliswaar inzicht in de financiële resultaten van andere gemeentes, maar geen nadere analyses ontvangen (op 1 gemeente na).

4. Welke focus wordt bedoeld bij: 'de gemeente gaat door met transformeren vanuit de bestaande kaders en thema's maar kiest daarin nadrukkelijker focus. Ik proef hierin dat de gemeente eerst niet duidelijk focustte, (op financien? Of op inhoud?) maar is dat wat er bedoeld wordt? Stuurde de gemeente hier eerst dan niet in?

Antwoord: Gezien het tempo waarin de decentralisaties van 1-1-2015 zijn besloten en de impact op inwoners, aanbieders en gemeenten hebben gemeenten in 2014 vooral ingezet op het beheersbaar overnemen van bestaande taken. Continuïteit bieden in 2015 was in dit kader het belangrijkste. Niet alleen vanuit het Rijk werden er waarborgen geschapen voor continuïteit van cliënten (bijv. door het opnemen van overgangsrechten voor cliënten), maar ook gemeenten kozen voor continuïteit, voornamelijk gezien het korte tijdspad tussen de daadwerkelijke besluitvorming, publicatie en ingangsdatum over de betreffende wetten. Het interventie plan sociaal domein markeert een nieuwe fase in de transitie en transformatie van het sociaal domein, met meer focus op de balans tussen betaalbaarheid en kwaliteit. Dit is nodig om ook op termijn een betaalbaar en houdbaar stelsel van hulp en ondersteuning te kunnen waarborgen voor inwoners van de gemeente Zwolle. Hierbij komen ook aspecten als meer gericht op collectieve

voorzieningen, duidelijkheid naar aanbieders en betere aansluiting op zorgvraag. Daarbij staan de doelen van de transformatie nog steeds overeind: het bevorderen van de zelfredzaamheid van onze inwoners met gebruik van het maatschappelijk 'voorveld', de beweging van zwaardere naar lichtere hulp en ondersteuning (waaronder preventie) en de integrale aanpak van problematiek

5. De toetsing van toekenningen wordt verscherpt: In welke mate moet ik dit zien, wordt verwacht dat mensen teveel zorg toegekend hebben gekregen in de afgelopen jaren? Is dit onderzocht?

Antwoord: Dit kan worden gezien in het licht van het meer passend toekennen van ondersteuning. In het wijkteam is de afgelopen periode ervaring op gedaan met het extra inzetten op het goede gesprek aan de voorkant met de inwoner om te bezien welke toekenning passend is; en van welke voorliggende voorzieningen/ netwerk optimaal gebruik kan worden gemaakt.

Hieruit komt naar voren dat het investeren aan de voorkant in dit gesprek/ onderzoek besparingen oplevert omdat de toekenning voor een maatwerkvoorziening Wmo kan worden verminderd (veelal ook gebruikmakend van bestaande voorliggende voorzieningen) of de cliënten naar andere vormen van ondersteuning zijn begeleid, (WLZ, behandeling). Kortom, scherper toetsen levert vaak goede alternatieven op die tegelijkertijd minder kosten.

6. 3 scenario 3, 'hervormen' In dit scenario wordt strak gestuurd op basis van strakke inhoudelijke en financiële kaders. De financiële kan ik begrijpen, maar hoe ziet dat sturen op strakke inhoudelijke kaders eruit?

Antwoord: Hiermee wordt bedoeld dat van de gemeente verwacht mag worden dat wij duidelijker aan de voorkant de inhoudelijke randvoorwaarden en criteria meegeven waar ondersteuning of oplossingsrichtingen van vraagstukken aan moeten voldoen. Hiermee beogen we door middel van stevige sturing vanuit de gemeente om de transformatiedoelen te bereiken. Tijdens de uitvoering en implementatie zorgen wij voor monitoring en evaluatiemomenten op deze gestelde kaders. Om zodoende tijdig te kunnen (bij)sturen op de inhoudelijke resultaten. Hierbij kan onder meer gedacht worden aan cliënttevredenheid van de verkregen ondersteuning en zorg of dat gecontracteerde zorg ook daadwerkelijk geleverd wordt conform gemaakte contractafspraken (contractmanagement). We willen doeltreffende en doelmatige zorg en ondersteuning bieden. De praktijk leert dat hierin nog niet in alle gevallen de goede balans is gevonden. Via budgettering, contractering en toegang kan gewerkt worden aan versterking van deze balans.

7. Beschikbare middelen zullen gericht verplaatst worden naar waar de hulp en ondersteuning het meest effectief en efficiënt georganiseerd kan worden. Hoe weten we wat het meest effectief is, en is dit ook wel altijd efficiënt? Kost het verplaatsen ook geld, is hier een beeld van?

Antwoord: In het coalitieakkoord 'Duurzame kwaliteit en groei voor Zwolle' worden de uitgangspunten van het sociaal domein die we de afgelopen jaren als kaders hanteerden doorgezet. We willen dat er voldoende collectief aanbod is dat effectief kan zijn voor inwoners die goed ondersteund kunnen worden met deze voorziening. Waar dit aanbod niet effectief is voor een inwoner, zijn maatwerkvoorzieningen aanwezig. Dit vraagt om het beter en meer benutten van de voorliggende voorzieningen zoals welzijn en mantelzorg. Hiermee zullen ook de middelen verschuiven. Er zijn goede voorbeelden hiervan te benoemen zoals inzet van Zwolle Doet en de samenwerking tussen huisartsen, Jeugd-GGZ en Sociaal Wijkteam gericht op ondersteuning van jeugdproblematiek.

8. Hoe kan het dat de kosten niet te voorspellen waren? Blijft dit risico? Is dit risico te beperken?

Antwoord: In het Interventieplan wordt in paragraaf 3.3 Achtergronden tekorten nader toegelicht. Deze achtergronden verschillen per onderdeel binnen het sociaal domein. Het risico

blijft bestaan. Dit heeft te maken met een aantal factoren, o.a. door open eind regelingen, wijze van contractering (open contractering diensten in- en aan huis), inkomsten eigen bijdragen via het CAK, geen budgetplafonds Jeugd en meerdere toegangen Jeugdhulp.

9. Woonplaatsbeginsel: in het interventieplan is te lezen dat Zwolle door de centrum-positie meer woon-zorgvoorzieningen heeft dan andere gemeenten in de omgeving. Wanneer iemand uit een andere gemeente hier gebruik van maakt, zijn deze kosten dan voor Zwolle of -tot op zekere hoogte- voor de gemeente van herkomst? Zo niet, zijn er manieren om dit te veranderen?

Antwoord: Het antwoord op de vraag valt uitéén in twee delen. Ten eerste gaat het de passage in het interventieplan een relatie tussen de BUIG-middelen en de centrumfunctie van Zwolle in de regio. De gemeente Zwolle is in het verdeelmodel BUIG in bepaalde mate gecompenseerd door het Rijk voor aspecten van verstedelijking waarbij aandacht is voor het aantal dak- en thuislozen en het bestaan van woonzorgvoorzieningen voor bijv. mensen met lichamelijke en verstandelijke beperkingen en/of psychische problematiek. Door de gemeente Zwolle wordt geconstateerd dat in het landelijk verdeelmodel, naar de mening van de gemeente Zwolle, deze factoren (maar vooral ook de hoeveelheid huishoudens met meerdere problemen) onvoldoende gecompenseerd worden. Dit blijkt o.a. uit het feit dat 90% van de gemeenten met meer dan 100.000 inwoners een tekort heeft op de bijstand. Hiervoor wordt aandacht gevraagd bij aanpassing van het verdeelmodel door het rijk, want daar moet de oplossing gezocht worden. Er is geen mogelijkheid voor compensatie als het gaat om de regio van herkomst.

Ten tweede ligt er hierbij een relatie met de uitgaven als regio als geheel voor beschermd wonen en maatschappelijke opvang op grond van de Wmo. De centrumgemeente Zwolle ontvangt hiervoor rijksmiddelen voor de regio als geheel en geeft deze in overleg met de regio ook uit aan voorzieningen in de regio als geheel. Hierbij is er dus geen direct financieel nadeel voor de gemeente Zwolle indien er sprake zou zijn van dat deze voorzieningen relatief meer in de gemeente Zwolle gelokaliseerd zouden zijn. Voor de wijze waarop voor- en nadelen verevend worden en er financiële prikkels kunnen worden geregeld tussen de samenwerkende gemeenten verwijzen wij naar de tweede deel van ons antwoord op de vraag over de centrumfunctie.

10. Wordt er ook in de andere domeinen gekeken naar mogelijkheden om te besparen voor het sociaal domein, of wil men dit in zijn geheel voorkomen?

Antwoord: In het Interventieplan is niet gekeken naar besparingsmogelijkheden in andere domeinen. Verschuivingen tussen programma's verlopen via de reguliere beleidscyclus.

Swollwacht

1. Als de cijfers van 2015 bekend waren geweest en niet alleen de cijfers van het eerste kwartaal van 2016 (Niet representatief voor het hele jaar, ook omdat men niet de nota's binnen 6 weken instuurt), had de begroting voor 2017 er dan anders uit gezien?

Antwoord: Ja en nee. Nee, omdat in 2015 omdat in het eerste jaar de financiële cijfers binnen begroting bleven. Ja, omdat indien de werkelijk gebruikscijfers (P en Q) geanalyseerd en gebruikt hadden kunnen worden trends en ontwikkelingen meegenomen hadden kunnen worden. In het Interventieplan Sociaal Domein wordt dit in paragraaf 3.1 Omvang tekorten 2017 nader toegelicht. Hierin wordt tevens geconcludeerd: De praktijk wijst uit dat vrijwel alle gemeenten moeite hebben om dit domein dusdanig te begroten, dat de begroting in redelijke mate aansluit bij de werkelijkheid. Het huidige dynamische karakter van dit domein is hieraan debet.

2. Klopt het dat er onvoorziene kosten waren doordat de transitie nog maar zo kort geleden is ingezet (2015)?

Hebben we nu wel het overzicht of op welke termijn zullen we dat overzicht hebben? Is het mogelijk om een goed overzicht te hebben binnen het sociaal domein?

Antwoord: In de periode 2015-2017 is met name ingezet hebben op continuïteit en transitie. Er was in die periode sprake van onvoorziene kosten bij de gemeente bijvoorbeeld als gevolg van de administratieve chaos bij de SVB en de onvolledige overdracht van gegevens door het ministerie.

In 2017 is het sociaal domein geleidelijk in een nieuwe fase is gekomen. Een fase waarin op een realistische wijze gekeken moet worden naar de verhouding tussen de wensen en ambities in het en de betaalbaarheid. Het gekozen scenario 'optimaliseren' is in deze context gericht op beter beheersen en sturen. De maatregelen in het Interventieplan zijn er op gericht om dit in de periode tot 2022 te bereiken.

3. Is er een overgangsregeling vanuit het Rijk voor de kosten die via de AWBZ/WLZ over zijn gegaan naar de gemeenten? Zo ja, is daar gebruik van gemaakt?

Antwoord: Er is in de mei circulaire 2017 als correctie op de uitname herinstromers Wlz voor 23,7 mln. landelijk gecompenseerd (WMO). Voor Zwolle betekent dit een aanvulling van ca. € 175.000.

GroenLinks

Bij hoofdstuk 2: Context

Citaat uit de nota (p.4): "Gemeenten in de periode 2015-2017 met name ingezet hebben op continuïteit en transitie, en in de loop van 2017 pas echt de mogelijkheden ontstonden om stappen te maken richting verandering en transformatie, waarvan de financiële effecten naar verwachting later zullen volgen."

In de beslisnota transformatie Sociaal Domein 2017 – 2020 (vastgesteld op 20 juni 2016) staat: "De doorgevoerde wijzigingen in het eerste anderhalf jaar van de decentralisatie hebben naast het doel ons huishoudboekje op orde te krijgen en te houden ook al bijgedragen aan transformatie."

Vraag: Hoe kijkt het college met de kennis van nu terug op de uitspraak van 2016, waarin het college aangeeft dat de transformatie in Zwolle al is ingezet en ook al (structurele) financiële vruchten afwerpt.

Antwoord: Met de kennis van nu constateren wij dat de transformatie is ingezet ook de gewenste financiële effecten sorteert maar niet in het tempo dat we hadden verwacht.

Bij hoofdstuk 3: Analyse

In de Wmo en de Jeugdwet heeft de eigen regie van inwoners een belangrijke plek. Dit blijkt onder meer uit de artikelen over het persoonlijk plan (Wmo) en het familiegroepsplan (Jeugdwet). Dit blijkt ook uit het belang dat wordt gehecht aan onafhankelijke cliëntondersteuning. Eigen regie leidt tot betere en effectievere hulp is de gedachte.

Vragen:

- Hoeveel persoonlijke plannen en familiegroepsplan zijn er sinds 2015 ingediend? Is er een stijgende lijn zichtbaar?

Antwoord: Het komt voor dat inwoners zelf een eerste aanzet tot een persoonlijk plan cq. gezinsplan maken. Hoe vaak (of welk percentage) wordt niet geregistreerd / bijgehouden. En daarmee ook niet of hierin een stijgende lijn zichtbaar is.

In geval van een pgb-aanvraag is een eigen plan één van de voorwaarden. Dat dit ook daadwerkelijk door de aankomend budgethouder zelf (al dan niet met ondersteuning uit sociaal netwerk) is opgesteld en bijv. niet door de zorgaanbieder, wordt scherper dan voorheen gemonitord.

- Hoe vaak is sinds 2015 cliëntondersteuning ingezet? Welke trend is sindsdien zichtbaar? Toelichting van vraagsteller: De onderzoeksfase, na een melding, is van groot belang om daarna de juiste hulp en ondersteuning te kunnen inzetten.

Antwoord: Uit de jaarverslagen van Zorgbelang Overijssel komen onderstaande cijfers m.b.t. onafhankelijke cliëntondersteuning in Zwolle naar voren:

2016: In 80 gevallen is onafhankelijke cliëntondersteuning ingezet.

2017: In 60 gevallen is onafhankelijke cliëntondersteuning ingezet.

Zorgbelang geeft aan, dat de complexiteit van de vraagstukken toe neemt.

Hoe vaak door AKJ onafhankelijke cliëntondersteuning (o.h.g.v. Jeugd) is geboden m.b.t. Zwolle wordt niet door ons geregistreerd.

Op basis van het bovenstaande kan geen trend vastgesteld worden. De vraag naar onafhankelijke cliëntondersteuning is vanaf begin af aan relatief laag. Inwoners, die wel graag ondersteuning hebben bij gesprekken met SWT, kiezen er vaak voor om een bekende (familielid, mantelzorger of vriend/kennis) te vragen. Dit wordt niet als zodanig geregistreerd, exacte aantallen zijn niet bekend.

Vragen:

- Is de (gemiddeld) aantal uren bekend dat door het Sociaal Wijkteam anno 2017 per onderzoek (van melding tot besluit, inclusief keukentafelgesprek) wordt besteed?

Antwoord:

Ja, alle taken en normtijden zijn geïnventariseerd en verwerkt in de formatiecalculatie. In 2017 is t.o.v. de oorspronkelijke meting (0-meting) een 1-meting uitgevoerd.

- Is bekend hoe per cliënt(groep), vanaf de eerste (overgangs)indicatie, sinds 2015 het aantal uren gemiddeld is verlopen? Krijgen inwoners die structureel zijn aangewezen op hulp en ondersteuning steeds kleinere indicaties of blijven ze over het algemeen gelijk?

Antwoord:

Per cliënt is bekend hoe de indicaties vanaf 2015 tot op heden zijn verlopen. Dit staat in het betreffende dossier in TOP. Het maken van analyses per cliëntgroep is bewerkelijk en daarmee kostbaar. We zijn daar dan ook terughoudend in. Sinds mei 2018 is een grote hoeveelheid operationele data met een business-intelligence-tool ontsloten tot geaggregeerde informatie en kan het eenvoudiger worden om analyses op bijv. cliëntgroepen te maken.

Tweede helft 2017 is wel de ontwikkeling van de gemiddelde wmo-diah (nu ThuisOndersteuning) geanalyseerd. Daaruit bleek, dat het gemiddelde bedrag in de periode 2015 – 2017 was afgenomen. De aantallen zijn in diezelfde periode echter wel toegenomen, waardoor het totaal bedrag hoger uit kwam.

Op dit moment lijken de aantallen te stabiliseren cq. de groei af te vlakken. Er is echter nog wel steeds een toename (instroom) van GGZ-gerelateerde problematiek, in de lijn van landelijk GGZ-beleid. Sec voor de gemeente betekent dit een toename van relatief hoge indicaties.

Vanuit inhoud: iedere casus is en blijft maatwerk. Het is niet zo, dat het een doel op zich is, om inwoners, die structureel zijn aangewezen op hulp / ondersteuning steeds kleinere indicaties te

geven. Wel kijken we kritischer dan in het begin naar welke inzet nog van meerwaarde is, oftewel wat kan/moet parallel en wat ook niet. Het aantal leefgebieden waarop tegelijkertijd wordt ingezet, neemt daarmee gemiddeld genomen af en daarmee neemt ook de indicatie-hoogte af. De focus neemt daarentegen toe. Meer (hoge indicatie) is niet automatisch beter.

De nieuwe contracteringen TO (per 01-06-18) en Jeugd (per 01-01-18) gaan uit van trajecten / arrangementen en niet van ureninzet.

Daarnaast wordt scherper dan voorheen gekeken naar de grensvlakken tussen bijv. WMO en WLZ. Daar waar ten onrechte een beroep op WMO (i.c.m. ZVW) gedaan wordt ipv WLZ wordt dit bespreekbaar gemaakt.

Vraag: Zijn er in Zwolle wel eens voorzieningen 'afgepeld' op het doel? Zo ja, wat was het resultaat en heeft dit tot aanpassingen geleid in de indicaties/ financiering vanuit de gemeente? Toelichting door vraagsteller : Rond 2012 was in een gemeente een voorziening voor jongeren afgepeld. Een deel van de individuele begeleiding was bedoeld als ontlasting van de ouder en werd collectief aangeboden op een locatie in de buurt, het deel dat bestemd was voor opvoedondersteuning bleef individueel thuis aangeboden.

Antwoord: We zijn niet bekend met dit voorbeeld uit 2012 en de term 'afpellen'. Dat was een aantal jaren voor de decentralisaties. Wel zien ook wij mogelijkheden om individuele begeleiding collectief aan te bieden.

Vraag: Op pagina 10 staat: "(..) het langer duren van het traject van voorbereiding van de aanbesteding dagbesteding met de vertegenwoordigers van aanbieders in de stad." Wat is de reden dat het traject langer duurt?

Antwoord: Wij zien dat het organiseren van de ontwikkeling van de beweging 'naar voren' en de aansluiting van de dagbesteding en het maatschappelijk voorveld veel tijd vraagt qua voorbereiding en het aanhaken van partijen in de stad. Vanuit cliëntenoogpunt staat hierbij een zorgvuldig proces voorop wat maakt dat de gewenste beweging wel wordt ingezet maar dat het traject langer duurt.

Vraag: Is het takenpakket van het SWT hetzelfde als in 2016? Welke verschuiving is waarneembaar in de aard van het werk? Toelichting door vraagsteller: Er is structureel meer geld nodig voor het Sociaal Wijkteam. Dit wordt op pagina 14 aldus gemotiveerd: "Deze 1-meting laat zien dat uitvoering van het takenpakket van het SWT onder druk staat en vraagt om uitbreiding van het SWT. Tevens is een verschuiving waarneembaar in aard van het werk."

Antwoord: Via de Berap vindt het gesprek en besluitvorming plaats over de reguliere formatie van het SWT. We constateren dat diverse taken minder tijd (stroomlijning WMO-proces) vragen en andere taken juist meer (bijv. checken woonplaatbeginsel, wijzigingen goed implementeren, schoolmaatschappelijk werk).

Bij hoofdstuk 4: Maatregelen

Maatregel W3 (p.18): Is overwogen en regionaal besproken op welke wijze gemeenten kunnen profiteren van de regioreserve? Is overwogen een beloningsprikkel in te voeren: hoe meer succes in de uitstroom, hoe meer geld de betreffende gemeente uitgekeerd krijgt?

Antwoord: Ja, op welke wijze gemeenten kunnen profiteren vindt regionaal het gesprek plaats tussen de samenwerkende gemeenten. In het convenant regionale samenwerking beschermd wonen en maatschappelijke opvang welke tussen de samenwerkende gemeenten is aangegaan is het uitgangspunt van verevening van de voor- en nadelen afgesproken. Tevens is de mogelijkheid opgenomen om tot de instelling van een bestemmingsreserve over te gaan. Eerder is regionaal besloten om tot het instellen van een bestemmingsreserve over te gaan. Op korte termijn vindt er overigens heroverweging regionaal plaats van deze bestemmingsreserve. Dit ook in lijn met de inzet van het College, genoemd in het interventieplan.

In het betreffende convenant is tevens vastgelegd welke inspanningen minimaal gevraagd worden van elke gemeente. De beloningsprikkel is daarbij niet zozeer gekoppeld aan individuele gemeenten, maar aan het geheel van gemeenten. Indien de samenwerkende gemeenten in staat zijn om de kosten van beschermd wonen en maatschappelijke opvang collectief te beperken, zouden er regionaal voordelen kunnen ontstaan, die dan vervolgens verevend worden tussen de gemeenten. Een beloningsprikkel per gemeente zou een hoge mate van administratieve lasten geven, omdat dan gevolgd zou moeten worden welke kosten waar worden voorkomen en in hoeverre de inspanningen van de individuele gemeenten daaraan hebben bijgedragen. De samenwerkende gemeenten hebben hier niet voor gekozen, maar handelen vanuit het vertrouwen en de verwachting dat elke gemeente in de samenwerking maximaal bijdraagt aan het voorkomen van onnodige regionale kosten.

Maatregel W4 (p.18): De maatregel heet collectiviseren van voorzieningen. In de toelichting staat: "Deze maatregel ziet op de verschuiving van middelen van individuele begeleiding naar lichte begeleiding. Dit door middel van (meer) integrale contractering met budgetplafonds." Waarom ziet deze maatregel niet op het verschuiven van individuele begeleiding naar gezamenlijke (collectieve) begeleiding? Waarom is een budgetplafond nodig?

Antwoord: Wanneer wordt gesproken over een verschuiving naar lichte begeleiding wordt bedoeld lichtere vormen van begeleiding. Dat kan in verschillende vormen plaatsvinden. Het kan hierbij bijvoorbeeld gaan om vormen van collectieve begeleiding, maar ook mogelijkheden van inlooppunten of andere ondersteuning vanuit het maatschappelijk voorveld. Het al dan niet gebruik maken van budgetplafond zal onderdeel uitmaken van de nadere afwegingen in dit proces van hervormen.

Maatregel J1 (p.18): Is hier voorzien in een overgangstermijn voor ouders om aan deze maatregel te wennen?

Antwoord: Formeel gezien valt buitenschoolse opvang niet onder jeugdhulp, maar wel betekent het een wijziging in hoe we in het verleden hebben gedaan. Communicatie hierover is bij deze maatregel van belang, ook gezien de geboden mogelijkheid tot een meerkostenregeling en de werking hiervan. Of er een formele overgangstermijn wordt gehanteerd en de duur hiervan, zal in de uitwerking nader worden bekeken. Dit hangt ook af of we mogelijk lopende beschikkingen voortijdig willen beëindigen of het als een natuurlijk verloop (bij afloop van een beschikking toepassen). Gezien jeugdbeschikkingen voor dit type ondersteuning vaak niet voor lange termijn wordt afgegeven zal de tweede optie het meest voor de hand liggen. Gelet op de vraagstelling: Bij de uitwerking van de maatregel wordt in ogenschouw gehouden dat dit consequenties heeft en houden we ook rekening mee in de uitwerking hiervan.

Algemeen:

Vrijdag 25 mei nam Jan Telgen, hoogleraar inkoopmanagement voor de publieke sector, na 31 jaar afscheid van de universiteit Twente. In zijn afscheidsrede wees hij Nederland nogmaals op een

belangrijke uitspraak van het Europese hof van justitie, anderhalf jaar geleden. In een gecombineerde Finse en Duitse zaak sprak het hof uit dat aanbestedingen in het sociale domein echt niet nodig zijn, zolang cliënten zelf uit verschillende aanbieders kunnen kiezen. 'Het Europese hof stelt dat gemeenten voorwaarden mogen stellen aan aanbieders, bijvoorbeeld over kwaliteit en prijs', vertelt Telgen. 'Met elke partij die aan deze voorwaarden voldoet, mag de gemeente dan in zee gaan. Zo ontstaat een geheel van aanbieders, waaruit cliënten zelf hun keuze moeten maken. Al het gedoe in de afgelopen jaren met aanbestedingen in het sociale domein had dus niet gehoeven. Door deze uitspraak "verdamp" zelfs de hele discussie over aanbestedingen in het sociaal domein. Gemeenten kunnen de contractvorming in het sociale domein nu werkelijk anders inrichten (bewerking van een deel van een [artikel uit Binnenlands Bestuur van 23 mei 2018](#)).

In de Tweede Kamer pleitte GroenLinks recent ook al voor [keuzevrijheid bij gemeenten](#) of zij willen aanbesteden of niet.

Over de aanbestedingen die recent in Zwolle hebben plaatsgevonden, bereiken onze fractie signalen dat aanbieder(s) buiten de boot vielen omdat zij net niet de deadline voor het uploaden van bestanden haalden (het gaat dan soms om minutenwerk). Hierdoor kon uiteraard geen beoordeling worden gedaan van de kwaliteit van de inschrijving. Verder gaven aanbieders in het keukentrapdebat van 13 maart 2018 aan dat het schrijven van een aanbesteding, gecombineerd met de overlegtijd daaraan voorafgaand, een forse ureninvestering vraagt. Uren die niet direct ten goede komen aan de ondersteuning van inwoners.

Vragen

1. Is het college het met de fractie van GroenLinks eens dat een aanbesteding niet altijd leidt tot het contracteren van de kwalitatief beste aanbieders?

Antwoord: Een aanbesteding is gericht op het selecteren van partijen die kwalitatief de beste zorg kunnen leveren binnen de gestelde (financiële) kaders.

2. Is het college het met ons eens dat we, zeker bij oplopende tekorten, alles op alles moeten zetten om de (uren)inzet van aanbieders zoveel mogelijk direct ten goede te laten komen aan inwoners en niet aan het voorbereiden van aanbestedingen?

Antwoord: Naast het maken van prijsafspraken is het aanbestedingsproces er ook op gericht om zorgvuldige afspraken te maken met aanbieders over de te leveren kwaliteit van zorg. Dit is overigens ook aan de orde bij het proces van subsidiëren.

Tevens is het aanbestedingsproces voor ons een belangrijke stuurmoment om samen met de aanbieders afspraken te maken over de gewenste innovaties en transformaties. Het maakt een belangrijk onderdeel uit van de wijze waarop we in de stad gezamenlijk met elkaar in gesprek zijn: de gemeente, SWT, participatieraad en aanbieders over de inhoudelijk gewenste bewegingen. De aanbesteding is het uiteindelijke sluitstuk van deze gezamenlijke afgestemde koers. Wij investeren in deze gesprekken met de stad en proberen de administratieve lasten van de aanbesteding (binnen de wettelijke mogelijkheden) tot het minimum proberen te beperken.

3. Is het college bereid nog dit jaar te verkennen welke (maatwerk)voorzieningen niet langer via aanbesteding hoeven te worden ingekocht en welke alternatieve vormen dan kunnen worden ingezet?

Antwoord: De (maatwerk) voorzieningen Thuisondersteuning en Jeugdhulp zijn recent aanbesteed. Dit jaar gaan we ons niet bezig houden met alternatieve vormen van aanbesteding maar zijn we vooral gefocust op het scenario optimaliseren. Met maatregel W4: Collectiveren voorzieningen door middel van integrale contractering koersen we wel op een systeemverandering

op termijn. Verder uitwerking en uitvoering vraagt een goede, maar intensieve voorbereiding en investeringen in het proces. Wij zullen de raad tijdig meenemen in de te ondernemen stappen.